

Kázání pro Opatovice a Číhošť 6.6.2021

Vstupní slovo: ž 104,13-15

1. píseň: 638

1. čtení: Mt 7,1-5

2. píseň: 182

2. čtení: 1Tm 5,17-25

3. píseň: 632

4. píseň: 384

Poslání: Fp 4,4-6.8

Požehnání: Hospodin ať je před tebou, aby ti ukázal pravou cestu, a ty abys měl za kým jít.

Hospodin ať je vedle tebe, aby tě mohl vzít za ruku a ty jeho.

Hospodin ať je za tebou, aby tě ochránil před zlými lidmi.

Hospodin ať je pod tebou, aby tě chytil, když bys snad padal.

Hospodin ať je u tebe, aby tě těšil, když budeš smutný. Amen.

5. píseň: 489

Milí bratři a milé sestry,

„Nepij již více vody, ale pro žaludek svůj a časté nemoci své raději vína skrovně užívej,“ jak praví králíctví. To je oblíbený veršík biblických vtipálků. Podobně jako „Ať se v tuku kochá duše vaše.“

Nejedná se však o opilecký vtípek, ale o praktickou zkušenost. Víno bylo velice ceněno. Například se vínem očišťovala zranění, protože brání infekci. Navíc běžně dostupná voda byla často znečištěná, plná nemocí atd. U vína to nehrozilo.

Dnes bychom mohli přidat, že víno je prý zdravé i pro cévy a srdce.

Zpravidla se pilo víno ředěné a dávalo se i dětem.

Samořejmě má víno též osvěžující a opojný účinek. - Když se to nepřezene, tak i tohle má své místo. V Bibli nalezneme i slova: „Dejte opojný nápoj hynoucímu, ať zapomene na své trápení.“

Ne nadarmo tedy patřilo víno k obrazu poslední večeře, rajske hostiny. A stalo se i symbolem Božího lidu.

Riziko alkoholismu však znali velmi dobře už tenkrát.

Když tedy Pavel vyzývá Timotea k pití vína, rozhodně nemá na mysli, aby se z něj stal ochmelka. Zpravidla se to chápe jako výzva k

přiměřenému užívání dobrých Božích darů. - My křesťané můžeme užívat života, mít z něj radost. Ani hmotné potěšení nemusí být na škodu. Pokud to nepřezeneme.

Otázkou je, proč pisatel listu Timoteovi zapojil takovou výzvu zrovna doprostřed textu o kázni v církvi.

On celý list Timoteovi je na můj vkus až moc technický, plný praktických rad, a s minimem zmínek o Pánu Bohu.

Třeba - V dnešním textu se zabývá staršími v církvi. Tedy představiteli místní církve, včetně kazatelů a kurátorů...

Řeší se jakou mají vlastně pozici, autoritu.

Například se dozvídáme, že za svoji službu byli placeni.

Nechci do toho příliš zabředávat, protože bych tady obhajoval svůj vlastní plat. Jenom: jsme tu vlastně svědky profesionalizace církve. Už tady dospěli k závěru, že církevním pracovníkům patří nějaká odměna, protože kvůli své službě nestíhají své zaměstnání a skončili by v bídě.

Jestli zavedení odměn bylo dobře nebo špatně, nechám bez odpovědi.

Nejde však jen o peníze, ale taky o čest a uznání.

Považte: Nebereme až příliš automaticky, že někdo něco udělá zadarmo?

S vděčností není třeba šetřit. - Děkovat nejen Bohu ale i obětavým lidem.

A slyšel jsem taky o jednom našem sboru, kde si objednali nějakou práci, a pak nechtěli zaplatit se slovy: „My jsme zvyklí přijímat dary.“ To buď musíte říct dopředu nebo si připravit peněženku. Jakýkoli dar je milý, ale nedá se vynutit.

Apoštol počítá s tím, že starší, služebníci, představitelé církve mají určitou autoritu, uznání a důvěru. - V pořádku. Ale i mezi nimi je třeba řešit kázeň. A o to více nic nezanedbat a dobře rozlišovat.

Jako pěst na oko zde působí teze: „Stížnosti na ně nepřijímej.“

Přitom právě v současnosti jede spousta kauz zneužití moci a autority jak v politice, tak v církvi. Vyploouvají na povrch skandály, kt. se daná organizace snažila ututlat a oběti měly strach se ozvat. Jen si to představte – veřejně obvinít svého faráře, politika, známou osobnost. Komu lidé budou věřit? Na koho budou plivat?

A v jiných církvích je to asi ještě těžší než u nás.

Je to vážný problém. Lidem to ubližuje a církvi nakonec taky.

A Pavel, jakoby k té problematické nekritizovatelnosti ještě přidal - Stížnosti nepřijímej.

Naštěstí to rozvede: Leda na základě výpovědi dvou svědků.

Podle Mojžíšova zákona dva důvěryhodní svědci museli být u trestního řízení. Jinými slovy: dobře – činovníci církve mají nárok na určitou důvěru, neodsoudíme je na základě nepodložené pomluvy. Ale když se nějaký problém ukáže, tak pěkně přijde na řadu v podstatě soud. Kde se bude prokazovat a dokazovat.

„A pokud se něco prokáže, tak ho pokárej veřejně,“ řekne Pavel. - Aby měl ostudu a aby se ostatní báli.

Zkrátka ta autorita a důvěra má taky znamenat, že pokud něco provede, tak si to slízne dvojnásob.

Tedy rozhodně NE, že mu všechno projde a může si dělat, co chce.

Taky z toho plyne, že případně průšvihy a poklesky nemá církev tutlat, tak jako se to dělo například v kauzách se zneužíváním dětí, o peněžních skandálech ani nemluvě. Zkušenost navíc ukázala, že tutláním průšvihů si církve nepomohly. Stejně to vyšlo najevo a je to o to horší.

Takže, Podle Pavla – vše vyšetřit, dát co proto a netajit.

Problém je, že se to vyšetřuje a prokazuje dost těžko. Oběti často mlčí.

Najít svědky je problém. Natožpak je přesvědčit, aby promluvili.

A na druhou stranu už v Bibli máme případy křivého svědectví.

Konečně i desatero před křivým svědectvím varuje.

Takže je třeba být obezřetný a pečlivý.

Samozřejmě asi nikdo z nás tohle řešit nechce a navíc takové průšvihy církvi moc neprospívají. - V tomhle smyslu můžeme do jisté míry chápat, proč lidé chtějí skandály utajit, ale není to k ničemu.

Pavel proto Timotea nabádá, aby se tomu předcházelo. Aby se představitelé, starší, faráři nevybírali zbrkle. Je třeba si je řádně a ve vši slušnosti proklepnout.

Pokud zvolíme lotra, tak na jeho zlu neseme svůj díl viny.

Spousta věcí se předvídat nedá, ale leccos by bývalo šlo odhalit už předem.

S tímhle má naše církev své zkušenosti. Já jsem rád, že u nás panuje takový bratrský laskavý duch a neodsuzování... ale měli jsme několik

případů, kdy se farářem či kurátorem stal někdo, kdo to rozhodně nikdy dělat neměl a napáchal spoustu škody.

Takže dneska, i když je farářů málo, si naše církve snaží dávat velký pozor, koho ke službě povolá.

A obdobně bychom měli přemýšlet o politice. Lidé celkem často volí někoho, o kom nic neví a ani se nezajímají. Rozhodnou se kolikrát na základě toho, že támhle hezky vypadal nebo jednou měl dobrý projev. Slyšel jsem u poslední volby prezidenta, že ho někdo volil, protože chce zažít státní pohřeb. Současného prezidenta nechám stranou, jen chci říct, že takový důvod je opravdu málo. - I když to asi měl být jenom vtip.

A právě zde nacházíme výzvu k pití vína. Zdánlivě naprosto nemístnou. Můžeme to určitě brát jako pozvání k radosti, ale v této souvislosti jde také o další varování před pokrytectvím.

Totíž o církvích se říká: „Vodu káže víno pije.“ To má dvě řešení:

1. Nepít víno. Kázat vodu a pít vodu. Tedy být přísný na lidi i na sebe.
2. anebo - nekázat vodu. Vždyť my můžeme rozumně užívat Boží dary. Pochopitelně nejde jen o víno. Jde o to, že se nemusíme tvářit, kdovíjak nejsme dokonalí. Zvlášť, když to není pravda. Nemusíme být kdovíjak přísní.

A rozhodně si nemáme dobré jméno a důvěryhodnost budovat přetvářkou.

Lepší je předcházet konfliktům a když už nastanou, tak je slušně a férově vyřešit. Žít upřímně, opravdově a radostně. V církvi, i doma.

MB, děkujeme za tvé dobré dary. I za to, že je smíme užívat. K tomu tě ale prosíme, nauč nás dobře rozlišovat. Pomoz nám nalézat pravdu a spravedlnost. Chraň před pomluvami. Nedej podlehnout pokušení moci. Odhaluj bezpráví. A dej k tomu vůli i všem lidem. Amen.